

רשומות

מס' 47
תשכ"ו

קובץ התקנות

23 ביוני 1966

1896

ה' בתמוז תשכ"ו

עמוד

2262	תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה) (מס' 2), תשכ"ו—1966
2263	תקנות שירות בטחון (תיקון), תשכ"ו—1966
2263	תקנות גכי המלחמה בנאצים (כללים להכרת אדם כאינו מסוגל להשתכר למחייתו ולהכרת הכנסה כדי מחיה) (תיקון), תשכ"ו—1966
2264	תקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש), תשכ"ו—1966
2266	תקנות הנמלים (מניעת דליקות בכלי שיט), תשכ"ו—1966
2269	תקנות המים (השימוש במים באזור קיצוב), תשכ"ו—1966
2278	תקנות מחלות בעלי חיים (מחלת הפה והטלפיים) (תיקון), תשכ"ו—1966
2278	צו הריבית (קביעת הצמדה), תשכ"ו—1966
2279	צו שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 19), תשכ"ו—1966
2279	חוק עזר למסילות הברזל הממשלתיות (אגרות הובלה וחלומים שונים) (תיקון), תשכ"ו—1966

מדור לשלטון מקומי

2280	חוק עזר לנתניה (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון), תשכ"ו—1966
2280	חוק עזר לנתניה (סלילת רחובות) (תיקון), תשכ"ו—1966
2281	חוק עזר לתל-אביב-יפו (אגרות בית המטבחים) (תיקון), תשכ"ו—1966
2281	חוק עזר לתל-אביב-יפו (פתיחתן וסגירתן של חנויות) (תיקון), תשכ"ו—1966
2282	חוק עזר לתל-אביב-יפו (רשויות לכלבים והפיקוח עליהם) (תיקון), תשכ"ו—1966
2282	חוק עזר לתל-אביב-יפו (שוק ציבורי סיטוני לפירות וירקות) (תיקון), תשכ"ו—1966
2284	חוק עזר להדר-השרון (אספקת מים), תשכ"ו—1966
2292	חוק עזר ליהוד (אספקת מים), תשכ"ו—1966
2300	חוק עזר לכפר-יונה (אספקת מים), תשכ"ו—1966
2307	חוק עזר לפסוטה (תברואה), תשכ"ו—1966

תיקון טעויות

תקנות בדבר השתתפות בהוצאות ביטוח מפני מחלה

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י—1950

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 15(ב) ו-37 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י—1950¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. השתתפות המדינה בהוצאות ביטוח מפני מחלה, כאמור בסעיף 15(ב) לחוק, של מקבל תגמול לפי אחד מסעיפי החוק המפורטים להלן, תהיה בשיעור הנקוב לצדו של אותו סעיף שישולם לכל חודש שבעדו משתלם התגמול:

השתתפות
המדינה
בהוצאות
ביטוח מפני
מחלה

השיעור
בלירות

2.78	(1) סעיף 7
3.33	(2) סעיף 8
2.78	(3) סעיף 9
3.33	(4) סעיף 10(א), 10(ב), 10(ג) או 11 כשמקבל התגמול הוא אב שכול ולו בת-זוג, בין אם שכולה ובין אם לאו
2.78	(5) סעיף 10(א), 10(ג) או 11 כשמקבל התגמול היא אם שכולה, בין אם יש לה בת-זוג ובין אם לאו, אולם אם בת-זוגה הוא אב שכול שחל עליו סימן (4), לא יחול עליה סימן זה
2.78	(6) סעיף 12 — אם אין לו בת-זוג
2.78	(7) סעיף 12 — אם יש לו בת-זוג
2.78	(8) סעיף 13, 13א או 13ב — אם יתום אחד של הנספה סמוך על שולחן האלמנה שנישאה או על שולחן הגרושה שהנספה נתגרש ממנה
3.33	(9) סעיף 13, 13א או 13ב — אם כמה יתומים של הנספה סמוכים על שולחן האלמנה שנישאה או על שולחן הגרושה שהנספה נתגרש ממנה

2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום י"ט בניסן תשכ"ד (1 באפריל 1964).

תחילה

3. תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה) (מס' 2), תשכ"ג—1964², בטלות מיום י"ט בניסן תשכ"ד (1 באפריל 1964) ותקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה), תשכ"ו—1965³ — בטלות מיום כ"ה בתשרי תשכ"ה (1 באוקטובר 1964).

ביטול

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה) (מס' 2), תשכ"ו—1966”.

השם

לוי אשכול
שר הבטחון

כ"ז באייר תשכ"ו (16 במאי 1966)
(חמ 73003)

¹ ס"ח 52, תש"י, עמ' 162; ס"ח 386, תשכ"ג, עמ' 30.
² ק"ת 1626, תשכ"ג, עמ' 30.
³ ק"ת 1702, תשכ"ו, עמ' 206.

חוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]

תקנות בדבר שירות בטחון

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 3(ב) ו-45 לחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות שירות בטחון, תשי"ט—1949², במקום הפסקאות (ה), (ו) ו-(ז) תיקון תקנה 1 יבוא:

„(ה) מספר תעודת הזהות, ואם הוא מחזיק באזרחות מדינה זרה גם מספר הדרכון, ומען מקום מגוריו, ובאין מקום מגורים קבוע — המען למכתבים, וכן מעני מקומות מגוריו הקודמים והתקופות שהוא גר בכל אחד מהם.
(ו) לאום, אזרחות נוכחית, אזרחות קודמת, אזרחות נוספת, ודת.
(ז) שם משפחה — ובמקרה של שינוי גם שם משפחה קודם — שם פרטי, שם האב, גיל, ארץ לידה, תאריך עליה, דת, מען, מקצוע ומקום עבודה של בן-זוגו, או בת-זוגו, וכן של הילדים, האחים, האחיות, האחים והאחיות החורגים, ובני זוגם, שלו ושל בת-זוגו או בן-זוגה, ואם יוצא-צבא כאמור עומד להיכנס בברית נשואין, של בת-זוגו או בן-זוגה לעתיד; ובהעדרם של בני משפחה כאמור — אותם הפרטים על בן משפחה אחר הקרוב לו ביותר.”

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות בטחון (תיקון), תשכ"ו—1966”.

השם

פ נ ח ס פ י ר
שר האוצר
ממלא מקום שר הבטחון

כ"ה בסיון תשכ"ו (13 ביוני 1966)
(חמ 73020)

¹ ס"ח 200, תשי"ט, עמ' 286.
² ק"ח 54, תשי"ט, עמ' 283; ק"ח 1283, תשכ"ב, עמ' 1518.

חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954

תקנות בדבר כללים להכרת אדם כאינו מסוגל להשתכר למחייתו ולהכרת הכנסה כדי מחיה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 1 ו-27 לחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954¹, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת
תקנה 2

1. במקום תקנה 2 לתקנות נכי המלחמה בנאצים (כללים להכרת אדם כאינו מסוגל להשתכר למחייתו ולהכרת הכנסה כדי מחיה), תשי"ד—1957², יבוא:

2. סכום הכנסה חדשית המספיק למחייתו של אדם והתלויים בו, הוא סך הכל של הכנסות שיש לו ולתלויים בו והוא אינו פחות —
(1) לגבי נכה שיש לו בן משפחה שהוא ילד — 60% מסך כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא „ו” של הדירוג האחיד ושהרכב משפחתו הוא כמספר בני המשפחה של הנכה;

¹ ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76; ס"ח 226, תשי"ז, עמ' 99; ס"ח 406, תשכ"ה, עמ' 299.
² ק"ח 741, תשי"ה, עמ' 32.

(2) לגבי נכה שאין לו בן משפחה שהוא ילד — 55% מסך כל המשכורת כאמור.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נכי המלחמה בנאצים (כללים להכרת אדם כאינו מסוגל להשתכר למחייתו ולהכרת הכנסה כדי מחיה) (תיקון), תשכ״ו—1966”.

כ״ד בסיון תשכ״ו (12 ביוני 1966)
(חמ 781100)

פנחס ספיר
שר האוצר

חוק למניעת מפגעים, תשכ״א—1961

תקנות בדבר מניעת רעש

בתוקף סמכויותינו לפי הסעיפים 5, 7 ו־18 לחוק למניעת מפגעים, תשכ״א—1961,¹ ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לנו לפי כל חוק, אנו מתקינים תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

„רכב” ו־„רכב מנועי” — כמשמעותם בפקודת התעבורה;²

„אזור מגורים” — לרבות אזור שהוגדר כאזור מגורים בתכנית בנין עיר, בין שקיבלה תוקף ובין שהופקדה, בהתאם לכל חיקוק הדין בתכנון ובבניה.

2. לא יפעיל אדם בדרך עירונית כמשמעותה בתקנה 13 לתקנות התעבורה, תשכ״א—1961,³ צופר או אמצעי אזהרה כיוצא בזה מרכב, אלא בשני תנאים אלה:

(1) הדבר דרוש לשם אזהרה למניעת סכנה קרובה שאין למנוע אותה אחרת;

(2) הפעלת הצופר או אמצעי אזהרה האמורים אינה נמשכת וחוזרת יותר מן הדרוש לפי הנסיבות.

3. (א) לא ישיר אדם, לא יקים צעקה ולא יפעיל כלי נגינה, מקלט רדיו או טלביזיה, תקליט, רשם־קול, רם־קול, מגביר־קול או מכשיר כיוצא באלה בין השעות 14.30 לבין 16.00 ובין השעות 23.00 לבין 6.00, באזור מגורים באחד ממקומות אלה:

(1) תחת כיפת השמים;

(2) במקום שאינו תחת כיפת השמים, אולם אינו סגור מכל צדדיו כלפי חוץ או שדלתותיו, חלונותיו או פתחיו האחרים אינם סגורים כולם;

(3) בבנין המשמש בעיקר למגורים.

¹ ס״ח 382, תשכ״א, עמ׳ 58.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש ז, עמ׳ 173.

³ ק״ח 1128, תשכ״א, עמ׳ 1425.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) לא יחולו על פעולה המבוצעת אגב חגיגה או שמחה

באחד המועדים האלה:

- (1) ליל שבת עד חצות ;
- (2) מוצאי שבת עד חצות ;
- (3) ליל יום העצמאות ;
- (4) מוצאי יום העצמאות עד חצות ;
- (5) ליל פורים וליל שושן פורים ;
- (6) מוצאי שושן פורים עד חצות ;
- (7) ליל שמיני עצרת עד חצות ומוצאי שמיני העצרת ;
- (8) ליל ל"ג בעומר ;
- (9) ליל יום מנוחה שנקבע בהודעה על קביעת ימי מנוחה לשאינם יהודים⁴, באזור מגורים שהם רוב תושביו.

תיקונים
ושיפוצים	4. לא יבצע אדם בין השעות 22.00 לבין 6.00 עבודות תיקונים או שיפוץ בבנין המשמש בעיקר למגורים ולא יתקין בו מיתקנים משך השעות האלה.
בניה	5. לא יפעיל אדם בין השעות 19.00 לבין 6.00 באזור מגורים מכוונות המונעות בכוח מיכני לצרכי חפירה, בניה או כיוצא באלה, זולת אם הפעלת המכוונות דרושה באופן דחוף לשם מניעת סכנה לבטחון הציבור או להסרת סכנה כאמור.
קיבולי מחכת	6. לא יטלטל אדם באזור מגורים בין השעות 22.00 לבין 6.00 פחי אשפה, מיכלים, חביות, כדריחלב וקיבולי מחכת כיוצא באלה בדרך העשויה לגרום רעש.
פרסומת
והודעות	7. לא יפעיל אדם באזור מגורים רם-קול או מכשיר כיוצא בזה כדי להפנות את תשומת הלב למכירת טובין, לאספקת שירותים, להופעה, להצגה או למתן הודעה או לפרסומת.
חבטת
שטחים	8. לא יחבוט אדם שטח, מזרון או כיוצא באלה בין השעות 14.30 לבין 16.00 ובין השעות 19.00 לבין 7.00.
משתיקי קול	9. לא ינהג אדם ברכב מנועי או בסירת מנוע זולת אם הותקן במפלט של הרכב או של הסירה משתיק קול או מיתקן אחר המונע ביעילות רעש נפץ הבוקע מתוכו.
תחילה	10. תחילתן של תקנות אלה היא כתום חודש ימים מיום פרסומן ברשומות ; אולם תחילתה של תקנה 9 היא כתום ששה חדשים מיום הפרסום כאמור.
השם	11. לתקנות אלה ייקרא „תקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש)“, תשכ"ו—1966.

כ"ט בסיון תשכ"ו (17 ביוני 1966)

(חט 77410)

ישראל ברזילי
שר הבריאות

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁴ י"פ 356, תשי"ד, עמ' 1284.

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961

פקודת הנמלים

תקנות בדבר מניעת דליקות בכלי שיט

בתוקף סמכויותי לפי סעיף 20 לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961, סעיף 17 לפקודת הנמלים², והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948³, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

„מנהל הנמל” — מנהל הנמל בו נמצא כלי השיט, לרבות פקיד נמל נאות;
„קברניט” — רב חובל של כלי שיט וכן איש צוות אשר בידו הפיקוד החוקי אותה שעה על כלי השיט, ובכלי שיט שבבניה או בפירוק — הממונה על בניית כלי השיט או על פירוקו;
„הבערת אש” — כל פעולה הגורמת בעירת אש או המלווה בה.

איסור
הבערת אש

2. (א) לא יבעיר אדם אש בכלי שיט —

- (1) בתוך הספנות, בקרבת כוות פתוחות ועל הסיפונים כאשר נמצא בהם מטען או כל חומר העלול להתלקח;
- (2) בכל מקום שהבערת אש נאסרה על ידי הקברניט;
- (3) בשעת תדלוקו של כלי השיט.

(ב) תקנת משנה (א) תחול גם על פעולות הצתה ועישון של סיגריות, סיגרים, מקטרות וכיוצא באלה, ובלבד שהוראות פסקה (3) לא יחולו על הפעולות האמורות לגבי המקומות שבהם התיר הקברניט את ביצוען.

היתר
להבערת אש

3. בכפוף לאמור בתקנה 2, מותר להבעיר אש בכלי שיט לצורך פעולות אלה:

- (1) בישול וחימום מים, ובלבד שההבערה נעשית באח בנוי ומותקן במקום המופרד מן הספנות על ידי מחיצות אטומות, והאש, האפר והפסולת הלוהטת נמצאים בהשגחתו המתמדת של מבעיר האש;
- (2) מאור, ובלבד שההבערה נעשית בתוך פנסים בעלי מיכלי דלק מתכתיים, מקובעים וסגורים;
- (3) חימום זפת, ובלבד שההבערה נעשית על סיפוני מתכת גלויים או על טבלות מתכת המותקנות על סיפונים גלויים שאינם עשויים מתכת.

פעולות ריתוך

4. לא יבצע אדם בכלי שיט פעולות הלחמה, ריתוך, חיתוך מתכות, חימום מסמרות ופעולות כיוצא באלה (להלן — פעולות ריתוך) במקומות אלה:

- (1) בתוך הספנות ועל סיפונים כאשר נמצא בהם, או עליהם, חומר העלול להתלקח;
- (2) בקרבת כוות פתוחות על כלי שיט, בכוות שדרכן או בקרבתן משנעים חמרים מתלקחים;
- (3) בתוך מדורים המכילים חמרים מסוכנים או בקרבת מדורים כאמור כשהם פתוחים.

¹ ס"ח 344, תשכ"א, עמ' 145.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
³ ע"ר תש"ח, תוס' א' סס' 2, עמ' 1.

5. בכפוף לאמור בתקנה 4 מותר לבצע פעולות ריתוך בכלי שיט במקומות ובתנאים אלה :

- (1) בחדרי המכונות, בפתחים ובתעלות החימום והאיוורור, בספנות, במחיצות ובחיצים של כלי השיט, אם ניתן היתר לכך בכתב מאת מנהל הנמל ;
- (2) במקום שלא פורט בפסקה (1) אם ניתנה למנהל הנמל הודעה חתומה על ידי הקברניט לפחות שעתיים לפני התחלת ביצוע פעולות הריתוך.

6. מבצע פעולת ריתוך בכלי שיט לא יתחיל בביצוע פעולת ריתוך ולא ירשה לאחר להתחיל בביצועה אלא אם נתקיימו תנאים אלה :

- (1) הבטיח שכל כלי העבודה שבהם משתמשים לצורך ביצוע פעולות הריתוך ואביווריהם הם במצב תקין ;
- (2) הבטיח שבמקום ביצוע פעולת הריתוך נמצא מטפח מתאים ; ברם אם פעולת הריתוך מתבצעת בכלי שיט שבו נמצאת רשת כיבוי מרכזית, הבטיח שבקרבת מקום נמצאים מטפח מתאים וכן זרנוק לכיבוי אש המחובר לברז ומוכן לפעולה ;
- (3) הבטיח שבמקום ביצוע פעולת הריתוך הוצב משמר מיוחד נגד אש, מצויד באמצעי לחימה יעילים נגד אש ;
- (4) אם פעולת הריתוך מתבצעת בצינור החוצה סיפונים או מחיצות — הבטיח כי הצינור והמדורים שדרכם הוא עובר נבדקו מבפנים ומבחוץ, וכי כל הזחמרים העלולים להוות מקור להתלקחות אש או להתפוצצות סולקו מהצינור ומקרבתו ;
- (5) אם פעולת הריתוך מתבצעת במחיצה — הבטיח הצבת משמר מיוחד נגד אש מעבר למחיצה ;
- (6) אם לצורך ביצוע פעולת הריתוך משתמש המבצע בגז — הבטיח שמיכלי הגז נמצאים במקום מאוורר.

7. מבצע פעולת ריתוך בכלי שיט ינקוט באמצעי הבטיחות הנחוצים כדי למנוע כל אלה :

- (1) הצתת חמרים או גזים מתלקחים על ידי גיצים או גיצית ריתוך ;
- (2) חדירת להבות, גיצים או חלקיקי מתכת לזהטים דרך פתחים לתוך מדורים בהם נמצאים חמרים או גזים העלולים להתלקח ;
- (3) סכנת הצתה או התפוצצות של חמרים או גזים דרך או באמצעות החפץ שבו או עליו מתבצעת פעולת הריתוך ;
- (4) חימום עד כדי הוצצות סכנה של שריפה או התפוצצות במבנים או בחלקי כלי שיט אחרים מאלה שבהם מתבצעת פעולת הריתוך.

8. מבצע פעולת ריתוך או המשתתף בביצועה לא יעזוב את מקום ביצוע העבודה, אלא אם נתקיימו תנאים אלה :

- (1) המבערים וצינורותיהם הוצאו ממקומות סגורים ונותקו ממיכלי הגז ;
- (2) נבדקו בקפדנות מקום ביצוע פעולת הריתוך וסביבתו ובמיוחד מקומות נסתרים חלולים וכן מקומות חיבור וסדקים ונמצא כי אין בהם חמרים בוערים או לזהטים ;
- (3) הובטח כי משמר נגד אש יבצע בדיקה חוזרת כאמור בפסקה (2) מחצית השעה לאחר גמר עבודת הריתוך.

9. מנהל הנמל רשאי לאסור ביצוע פעולות ריתוך או להתנות את ביצוען בכך שהמבצע ינקוט באמצעי בטיחות נוספים על אלה המפורטים בתקנות 6, 7 ו-8 אם, לדעתו, נחוץ הדבר מטעמי בטיחות.

סמכויות
מנהל נמל

10. פרצה דליקה בכלי שיט, יודיע הקברניט על כך במהירות האפשרית, ובאמצעים היעילים ביותר העומדים לרשותו, למנהל הנמל ולרשות הכבאות כמשמעותו בחוק שירותי הכבאות, תשי"ט—1959⁴. החובה להודיע כאמור תחול על הקברניט אף אם הדליקה כובתה.

הודעה על
דליקה בכלי
שיט

11. מנהל הנמל רשאי להרחיק טובין מכלי שיט שפרצה בו דליקה, או מסביבתו.

הרחקת טובין
מכלי שיט

12. מנהל הנמל רשאי להרחיק מתחום הנמל כלי שיט שפרצה בו דליקה, אם הוא סבור שכלי השיט מסכן את הנמל או כלי שיט אחר בנמל או עלול להוות מכשול בנמל.

הרחקת כלי
שיט מתחום
הנמל

13. קברניט של כלי שיט שבו פרצה דליקה ימציא למנהל הנמל כל הפרטים שיידרשו ממנו לגבי כלי השיט והמטען שעליו, ויגיש לו כל עזרה אפשרית הדרושה למנהל הנמל לצורך הפעלת הסמכויות הנתונות לו בתקנות 11 ו-12.

חובת קברניט
לסייע למנהל
הנמל

14. (א) לא יתדלק אדם במלגזה כשהיא בתוך כלי השיט ;

שימוש במלגזה
לצורך שינוע
מטענים

(ב) לא ישתמש אדם במלגזה לצורך שינוע מטענים בספנות כלי שיט, אלא אם היא ממונעת במנוע דיזל שמפלטו מופנה כלפי מעלה ושעליו מורכב עוצר גיצים, או בכוח חשמל שמקורו בסוללות.

(ג) בתום השימוש במלגזה לצורך שינוע מטענים בספנות כלי שיט, חייב המשתמש בה לסלקה מהספנה.

15. חובה המוטלת על פי תקנות אלה תחול גם על המעביד וכן על בעל כלי השיט, החוכר וקברניטו.

אחריות
המעביד והבעל

16. תקנות אלה יחולו על כלי שיט הנמצאים בתחומי נמל.

תחולה

17. תקנות אלה באות להוסיף על כל חיקוק אחר.

שמירת דינים

18. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנמלים (מניעת דליקות בכלי שיט), תשכ"ו—1966".

השם

מ ש ה כ ר מ ל
שר התחבורה

כ"ז בסיון תשכ"ו (15 ביוני 1966)
(חמ 755323)

⁴ ס"ח 290, תשי"ט, עמ' 199.

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 37 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959,¹ לאחר התייעצות עם מועצת המים ועם ועדות האספקה, אני מתקין תקנות אלה:

הנדרות

1. בתקנות אלה —

„צרכן” — רשות מקומית וכן מי שמפיק מים כדין לצריכה עצמית ומי שנקבעה זכותו לקבל אספקת מים מספק כדין;

„אזורי קיצוב” — האזור הכלול באכרזת המים (אזור קיצוב), תשכ"ב—1961,² והאזור הכלול באכרזת המים (אזור קיצוב) (מס' 2), תשכ"ב—1962;³

„רשות מקומית” — רשות מקומית שתחומה כלול, כולו או מקצתו, באזור קיצוב;

„מכסה” — כמות מים כוללת שצרכן רשאי לצרוך בשנת 1966, מחושבת על פי תקנות אלה;
„דרום הארץ” — כל שטח המדינה שבאזורי הקיצוב הנמצא דרומה לאפיק הירקון, לרבות השטחים המקבלים את אספקת המים שלהם ממערכת הירקון או מאפיק הירקון על פי רשיון הפקה;

„מרכז הארץ” — שטח המדינה שבאזורי הקיצוב המשתרע מדרום לנחל התנינים, למעט דרום הארץ;

„ישוב בהתיישבות מתוכננת” — ישוב הכלול ברשימת ההתיישבות המתוכננת, שהוכרה בתור שכזו על ידי שר החקלאות, תתומה על ידי השר ומופקדת בנציבות המים;

„יחידות חקלאיות” — מספר היחידות החקלאיות בכל ישוב המפורט ברשימת ההתיישבות המתוכננת כפי שנקבעו על ידי שר החקלאות והמשמשות בסיס להקצבת מכסת מים.

סדר העדיפות

2. סדר העדיפות של מטרות המים והשימושים בהם באזורי הקיצוב יהיה כדלקמן:

(1) שימוש לצרכי בית ושירותים ציבוריים;

(2) שימוש בתעשייה;

(3) השקאת מטעים.

מקורות המים

3. מכסה תכלול גם מי ביוב ומי שטפונות שברשותו של צרכן פלוני ובלבד שיתאימו לשימוש לו נועדו; אולם, אם סוגי המים האמורים אינם מנוצלים עדיין לשימוש לו נועדו במסגרת תכנון חלוקת המים באזור קיצוב, רשאי נציב המים להורות כי המים האמורים לא יכללו במכסה כלל או לקבוע באיזון מידה יכללו במכסה פלונית.

סייג למכסות

4. מלבד אם נאמר במפורש אחרת בתקנות אלה, אין בהוראותיהן כדי להגדיל את המכסה מעל לאותה מכסה שהיתה קבועה לצרכן ברשיון ההפקה לשנת 1965.

המכסה
בחקלאות

5. (א) המכסה בחקלאות, למעט המכסה ליישובים בהתיישבות מתוכננת, תיקבע על יסוד כמות הצריכה והתנאים המיוחדים, כמפורט בתוספת הראשונה.

¹ ס"ח 288, תשי"ט, עמ' 166.

² ק"ח 1204, תשכ"ב, עמ' 50.

³ ק"ח 1343, תשכ"ב, עמ' 2328.

(ב) לישובים בהתיישבות מתוכננת תיקבע המכסה בהתאם לכמות המים שנקבעה להם ברשיונות ההפקה לשנת 1965, אולם, רשאי נציב המים —

(1) להעמיד, באישור שר החקלאות, את המכסה על כמות פחותה מזו שקיבל הישוב בשנת 1965, לאחר שבחן את צריכת המים של הישוב בהתאם לכמויות הצריכה;

(2) להגדיל, על פי המלצת שר החקלאות, את מכסת המים לישוב מעל לכמות שקיבל בשנת 1965, אם נתברר לו כי מכפלת מספר היחידות החקלאיות בישוב בכמות המים שנקבעה על ידי שר החקלאות ליחידה באותו ישוב לשנת הרישוי, עולה על הכמות האמורה.

(ג) נקבעה לישוב בהתיישבות מתוכננת מכסה לחקלאות, לא יהיה הישוב זכאי לתוספת מים כמפורט בתנאים המיוחדים שבתוספת.

6. המכסה למטרה חקלאית תתייחס לשנת משקעים ממוצעת.

שנת משקעים
ממוצעת

7. הוכרה לצרכן כדין מכסה לחקלאות, ולא צרך למעשה בשנה החולפת את מלוא כמות המים שהוכרה לו, לא תיפגע עקב כך זכותו לקבל בשנים שלאחריה כמות מים מחושבת לפי כמויות הצריכה.

חסכון במים
בחקלאות

8. (א) תכולת הכלור במים (להלן — איכות המים) באזורי הקיצוב תהיה כלהלן:
במרכז הארץ: עד 170 מיליגרם כלור לליטר.
בדרום הארץ: עד 250 מיליגרם כלור לליטר.

איכות המים

(ב) ספק שקיבל הוראה על כך מנציב המים יספק לצרכניו מים באיכות המים האמורה, למרות כל הסכם שנקבע ביניהם, ובלי שים לב לאיכות המים שסיפק להם בעבר.

9. רשאי נציב המים להורות לספק שיספק למטעי אבוקדו מים שתכולת הכלור בהם לא תעלה על 120 מיליגרם כלור לליטר, במועדים ובתנאים שהוא יקבע לענין זה, ובלבד שקיבל המלצת המרכז לתכנון כי מטעי אבוקדו באזור מסויים מצדיקים מבחינה משקית וכלכלית הסדרי הספקה מיוחדים; ספק שקיבל הוראה כאמור, לא יספק למטעי אבוקדו אלא מים באיכות האמורה.

מטעי אבוקדו

10. (א) ספק המספק מים באיכויות מים האמורות, חייב לבדוק מדי יום ביומו את המים שהוא מספק לשם קביעת איכותם, במועדים ובצורה שהורה נציב המים.

בקורת תכולת
הכלור

(ב) נציב המים רשאי לערוך, הן בעצמו והן על ידי מי שהוסמך על ידיו, בדיקות נוספות של תכולת הכלור במים המסופקים על ידי הספק.

(ג) תוצאות הבדיקות האמורות יופקדו במשרדי הספק שבאזור ויהיו פתוחות לעיון המעוניין בהם בשעות המשרד הרגילות.

11. נציב המים יערוך בדיקות שוטפות וקבועות לבחינת מידת הצטברות מלחים בקרקע בעומק בית השרשים וכן לבדיקת הצטברות מלחים ברקמות הגידול.

בדיקת כמות
המלחים

12. נציב המים יביא את תוצאות הבדיקות שנערכו לפי תקנות 10 ו-11, לידיעת ועדת אספקת מים לחקלאות לעתים מזומנות ויעביר את הממצאים לוועדת מומחים, שימנה לענין זה שר החקלאות לאחר התייעצות במועצת המים.

13. נציב המים יורה על הקטנת תכולת הכלור במים, על הסדרים חלופים אחרים להספקת המים התקינה באזור הקיצוב או יקציב כמויות מים מיוחדות, לשם שטיפת מלחים במטעים המקבלים מים בהתאם להוראות תקנה 8(א), אם ועדת מומחים המליצה, באישור ועדת אספקת מים לחקלאות, שיש לעשות אחת מאלה:

- (1) להקטין את תכולת הכלור במים, או שיש לשנות את משטר אספקת המים באזור מסויים, לסוג צרכנים או לצרכן מסויים;
- (2) להקציב לסוגי מטעים ואדמות, כמויות מים מיוחדות לשטיפת המלחים.

14. הורה נציב המים כאמור בתקנה 13 (2), יספק הספק לצרכנים הנוגעים בדבר, על אף האמור בכל הסכם שביניהם, את הכמויות שעליהן הורה נציב המים, בתנאי הספקה שייקבעו על ידי שר החקלאות.

15. (א) כמות צריכה עירונית שתעמוד לזכות רשות מקומית תהיה מכפלת מספר הגפ־שות בה ביום י"א בניסן תשכ"ו (1 באפריל 1966) (להלן — היום הקובע) ב־80 מ"ק (להלן — חישוב לנפש). כמות זו תיקרא להלן — כמות הצריכה העירונית.

(ב) ברשות מקומית שבה נקבעה כמות הצריכה העירונית בשנת 1965 על ידי מכפלה בכמות הגדולה מהחישוב לנפש, תחושב כמות הצריכה העירונית כאמור בתקנת משנה (א), בתוספת כמות שהיא מכפלת חמישים אחוז מההפרש בין החישוב לנפש לבין הצריכה לנפש שהוכרה לשנת 1965 במספר הנפשות בה ביום הקובע.

(ג) ברשות מקומית שבה נקבעה כמות הצריכה העירונית בשנת 1965 על ידי מכפלה בכמות קטנה מהחישוב לנפש, תהיה כמות הצריכה העירונית מכפלת המטרים המעוקבים שהוכרו כדין לשנת 1965 במספר הנפשות בה ביום הקובע, ואולם רשאי נציב המים להכיר בכמות העולה על הכמות שנצרכה למעשה, אם היה הדבר סביר, להנחת דעתו, בשים לב להתפתחותה הכללית של רשות מקומית תוך שנת הקיצוב.

16. קביעת מספר הנפשות ברשות מקומית תיעשה לפי פירוט שיינתן על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; לא היו בידי הלשכה נתונים ליום הקובע, תיעשה המכפלה לפי הפירוט האחרון שנתקבל על ידיה, ועם פרסום הנתונים ליום הקובע, תיוסף לרשות המקומית כמות מים להשלמת מכסתה כפי שהיא זכאית לה לפי תקנות אלה.

17. המכסה לרשות מקומית תהא מורכבת משנים אלה:

- (1) כמות הצריכה העירונית, הכוללת את השימוש במים לצרכי בית, גינות, משקי עזר, שירותים ושירותים ציבוריים, מלאכה, מסחר, וכן תעשייה, למעט תעשייה שמכסתה עולה על 5,000 מ"ק לשנה;
- (2) כמויות מים לתעשייה שמכסתה עולה על 5,000 מ"ק לשנה וכן מכסות לחקלאות, שהוכרו כדין על פי תקנות אלה.

18. ברשות מקומית אשר מספר תושביה לא עלה על 15,000 נפש ביום הקובע, ואשר בה נקלט, לפי אישורים של משרד השיכון, מספר ניכר של עולים בשיכונים חדשים, תחושב כמות הצריכה העירונית מספר פעמים בשנה לפי דרישת הרשות המקומית, אולם לא יותר משלוש פעמים בשנה, והכמות תוגדל אם גידול האוכלוסיה יצדיק זאת, להנחת דעתו של נציב המים.

19. (א) (1) כמות הצריכה למפעלי תעשייה, המשתמשים בתהליכי הייצור לפי רישומים שבידי נציבות המים בכמות העולה על 5,000 מ"ק לשנה, תחושב לכל צרכן בנפרד, על פי הנורמות לשימוש במים בתעשייה, המפורטות בתוספת השניה; למפעל תעשייה אשר סוג הייצור שלו אינו מפורט בתוספת השניה, תיקבע כמות הצריכה על ידי נציב המים, לאחר התייעצות עם המפעל;

(2) צרך מפעל תעשייה בשנת 1965/66 כמות מורשית העולה על 5,000 מ"ק והוכח להנחת דעתו של נציב המים שמכסת המפעל הוקטנה ל-5,000 מ"ק לשנה או למטה מזה עקב מילוי דרישות נציבות המים לחסכון במים, רשאי נציב המים לצרף את המפעל לרשיון ההפקה כצרכן תעשייתי נפרד, תוך פירוט מכסת המים של המפעל.

(ב) למפעל תעשייה שנקבעה לו כמות הצריכה בשנת 1965 בהתחשב בנורמת שימוש במים הגבוהה מזו המפורטת בתוספת השניה, רשאי נציב המים להגדיל את כמות הצריכה עד לחמישים אחוז מההפרש שבין הכמות שהוכרה למפעל בשנת 1965 לבין הכמות העולה בחלקו של המפעל בהתאם לנורמות המפורטות בתוספת השניה.

(ג) נציב המים רשאי לקבוע למפעל תעשייה נורמה לשימוש במים השונה מזו המפורטת בתוספת השניה, בשים לב לתכניות ולמיתקנים לחסכון במים של המפעל, אשר אושרו על ידי הנציב.

(ד) תוספות מים שניתנו למפעלי תעשייה בשנים קודמות בגלל ליקויים או תקלות במיתקני המפעל, לא יובאו בחשבון כמויות הצריכה למפעלי תעשייה.

20. תקנות המים (השימוש במים באזורי קיצוב), תשכ"ה—1965⁴ — בטלות.

21. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המים (השימוש במים באזור קיצוב), תשכ"ו—1966”.

⁴ ק"ת 1748, תשכ"ה, עמ' 2323.

תוספת ראשונה

א. כמויות הצריכה בחקלאות

(תקנה 5)

בתוספת זו — „אזור אקולוגי” — אזור כפי שנקבע על ידי המרכז לתכנון ולפתוח חקלאי והתיישבותי הכלול באזור הקיצוב; מפת האזורים האקולוגיים שבאזור הקיצוב מופקדת במשרדי נציבות המים, בתל-אביב-יפו, חיפה וירושלים.

כמות הצריכה המקסימלית במ"ק לכל דונם													השימוש במים (נידול)
אזור אקולוגי 2 (עכו) צפוני גליל מערבי	אזור אקולוגי 3 (עכו) דרומי עמק זבולון	אזור אקולוגי 4 (הגליל המרכזי)	אזור אקולוגי 9 (הגלבוע)	אזור אקולוגי 10 (העמק המערבי)	אזור אקולוגי 11 (הרי אפרים)	אזור אקולוגי 12 (אזור החורף)	אזור אקולוגי 13 (השפלה)	אזור אקולוגי 14 פרוזדור ירושלים		אזור אקולוגי 15 (הדרום)	אזור אקולוגי 16 (הננב) הצפון מזרחי	אזור אקולוגי 16 (הננב) הצפון מזרחי	השימוש במים (נידול)
								נבעות (200— 400 מ')	הר (מ' 400)				
								מעל פני הים	מעל פני הים				

מסעים

—	800	750	—	—	720	—	720	850	—	720	—	הדרים נושאי פרי
—	100	100	—	—	100	—	100	150	—	100	—	הדרים צעירים
—	200	200	—	—	170	—	170	200	—	170	—	שנת נסיעה 1966
—	250	250	—	—	220	—	220	300	—	220	—	שנת נסיעה 1965
—	450	400	—	—	400	—	400	500	—	400	—	שנת נסיעה 1964
—	550	500	—	—	500	—	500	650	—	500	—	שנת נסיעה 1963
—	750	650	—	—	600	—	600	750	—	600	—	שנת נסיעה 1962
720	720	—	720	780	—	720	720	720	720	720	800	שנת נסיעה 1961
—	390	390	380	500	—	390	—	390	—	390	—	גרעיניים
—	900	800	—	—	800	—	800	800	—	800	—	גלעיניים
—	—	—	—	—	1050	—	—	—	—	1050	—	סובטרופיים
—	500	300	430	430	—	300	—	300	600	300	300	בנגות
200	200	200	200	200	200	200	200	—	—	—	—	ענבי מאכל
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ענבי יין

גידולי שדה

—	400	400	400	400	400	400	400	400	500	400	400	400	גידולים חד־שנתיים
1500	1350	1100	—	—	1100	1000	1050	1000	1200	—	1000	1250	גידולים רב־שנתיים

ב. תנאים מיוחדים החלים בכל האזורים האקולוגיים

לכל המטעים

א. תוספת מים בשל התבגרות מטע לצרכן שעמדה לרשותו כמות מים לגידולים חד־שנתיים אשר הוכרה לו כדין בשנת 1965, תאושר לצרכן בראש וראשונה על חשבון כמות מים זאת.

ב. לצורך חישוב כמות המים למטעים צעירים שניטעו מורכבים, יראו את השנה שקדמה לנטיעה, לשנה הקובעת לחישוב כמות הצריכה המקסימלית.

להדרים נושאי פרי

א. עלתה כמות המים לדונם לשימוש זה לגבי צרכן ברשיון ההפקה שהיה בתקפו בשנת 1965 על הכמות הנקובה בטבלה שבחלק א' של התוספת הראשונה, לא תעלה כמות הצריכה המקסימלית על כמות המים שנצרכה למעשה, ובשום אופן על 15% מהכמות הנקובה.

ב. נטוע המטע על אדמה אשר תכולת החרסית שבה אינה עולה על 5% — תוגדל כמות הצריכה המקסימלית ב־100 מ"ק לכל דונם אדמה כאמור, ובלבד שהאדמות כאמור אינן פחותות מ־20% משטח המטע הכולל.

ג. לקלמנטינות וללימונים — תוספת של 100 מ"ק לכל דונם לכמות הנקובה, ובלבד שמטע הקלמנטינות או הלימונים אינו פחות מדונם אחד.

לגלעיניים וגרעיניים

א. למטעים מסוג זה שאינם בעיבוד שלחין, אשר קיבלו עד סוף 1958 השקאות עזר, תינתן כמות מים אשר קיבלו למעשה.

ב. למטעים גלעיניים שאינם בעיבוד שלחין, הנמצאים בדרום הארץ, למעט אזור ההר וחבל עדולם, ואשר לבעליהם אין כמות המים מספקת לעיבודם מתוך כמות המים המוכרת להם כדין ומוקצבת לגידולי שדה חד־שנתיים, תינתן הקצבת מים משלימה שלא תעלה על 200 מ"ק לדונם, ובלבד שהיו זכאים להקצבה זו בשנת 1965.

לענבי מאכל ויין

א. למטעים מסוג זה שאינם בעיבוד שלחין אשר קיבלו עד סוף 1958 השקאות עזר תינתן כמות מים שלא תעלה על 200 מ"ק לדונם.

ב. למטעים מסוג זה שאינם בעיבוד שלחין, הנמצאים בדרום הארץ, למעט אזור ההר וחבל עדולם, ואשר לבעליהם אין כמות מים מספקת לעיבודם מתוך כמות המים המוכרת להם כדין ומוקצבת לגידולי שדה חד־שנתיים, תינתן הקצבת מים משלימה שלא תעלה על 300 מ"ק לדונם ענבי מאכל ו־200 מ"ק לדונם ענבי יין ובלבד שהיו זכאים להקצבה זו בשנת 1965. הספקת כמויות מים אלה כפופה לתנאי הספקה שייקבעו על ידי נציב המים.

לגידולים חד־שנתיים

שטח גידולי השלחין שברשותו של צרכן שאינו עולה על 15 דונם, תוגדל כמות הצריכה המקסימלית הנקובה ב־200 מ"ק לכל דונם גידולי שדה; עולה השטח כאמור על 15 דונם, אך אינו עולה על 26 דונם, תוגדל כמות הצריכה הנקובה ב־100 מ"ק לכל דונם גידולי שדה, ובלבד שכל השטח המושקה שבידי צרכן אינו עולה על 26 דונם; ואולם — עולה השטח כאמור על 15 דונם, לא תקטן הכמות המוקצבת מ־9,000 מ"ק; עולה השטח כאמור על 26 דונם, לא תקטן הכמות המוקצבת מ־13,000 מ"ק.

תוספת שניה

נורמות השימוש במים במפעלי תעשייה

(תקנה 19)

הענף הראשי	ענף המשנה	סוג המוצר	היחידה	נורמת השימוש במים מ"ק ליחידה	הערות
1	2	3	4	5	6
מפ' אריזה חקלאיים	בתי אריזה	אריזות תיבות פרי	תיבה ארוזה	0.015	
מכרות ומחצבים	נחושת	עפרה	טון	4	
	חצץ	חצץ רחוק	טון	0.4	
	חול זך	קורץ רחוק	טון	2.3	
	פוספטים	פוספט	טון	0.5	
מזון	בשר־עופות	נקניק	טון	10	
		עופות	טון	18	
	דגים	דגים	טון	16	
	מוצרי חלב	חלב מפוסטר	טון	2.7	
		חלב מעוקר	טון	15	
		גבינה	טון	15	
		חמאה	טון	20	
		תוצרת חלב ניגרה	טון	5	
		גלידה	טון	11	
		שימורי הדורים	טון	4	לפי טון גלמי
		שימורי ירקות	טון	12	לפי טון תוצרת
				10	לפי טון גלמי
				25	לפי טון תוצרת
	קמח	ייבוש ירקות	טון	8	לפי טון קמח יבוא
		טחנות קמח	טון	0.7	לפי טון קמח מקומי
	מאפיות	לחם	טון	1.3	לפי טון לחם
		בנסקוויט	טון	1.5	
	סוכר	סוכר	טון	20	
	יין—כהל	יקב	טון ענבים	1.8	לפי טון סלק סוכר
		כוהל	טון	9	לייצור יין, כוהל וחומץ
		משקאות חריפים	טון	30	
	בירה	בירה	טון	27	
		לתת	טון למוצר	1.13	
	משקאות קלים	משקאות קלים	טון	20	
	קרח וקירור	קרח	טון	4	
	שוקולד	ממתקים שוקולד	טון	1.4	
	שמני מאכל	שמן מאכל משובח	טון	7	
		מרגינה	טון	10	
		מרקים—מיונז	טון	2	
		שמרים	טון	15	
		עמילן	טון	100	
				25	

הענף הראשי	ענף המשנה	סוג המוצר	היחידה	נורמת השימוש במים מ"ק ליחידה	הערות
1	2	3	4	5	6

כימיקלים	שונות	דבק (מעור) דבק (מעצמות)	טון טון	290 250	
חמרי בניה	מוצרי חימר וסיד	מוצרי סליקט סיד כבוי סיד מימת איטונג מראות	טון טון טון מ"ק מ"ר	0.35 5 0.6 1 0.13	
	זכוכית ומוצריה	זכוכית בטחון שמשות בקבוקים חרסינה קרמיקה	מ"ר טון טון 1000 חת' טון	0.2 0.9 1.9 0.9 3	
		מלט — שיטה יבשה מלט — שיטה רטובה מרצפות מוזאיקה בלוקים בטון מדרכות בטון אבני שפה בטון טרומי צינורות בטון בטון מוכן שיש	טון טון מ"ר יח' מ"ר מ"א מ"ק מ"ק מ"ק מ"ק טון	0.3 1 0.065 0.004 0.050 0.020 1 1.25 0.25 10 3.75	
	מוצרי אסבסט	צינורות אסבסט לוחות אסבסט	טון טון	2.0 3	
	חמרי בידוד	צמר סלעים לבד זכוכית חמרי בידוד פלסטיים	טון 2000 מ"ק מ"ק	10 1.2	
מתכת ומוצרי מתכת	ברזל ופלדה	עריגול יציקה	טון טון	2.5 6	
	אלומיניום צינורות תיל	עריגון עריגול + גלבון תיל	טון טון	20 2 6	
	ציפוי מתכות	ציפוי אנאנדויני ציפוי אמאיל	1000 מ"ק טון	200 30	

י"ד בסיון תשכ"ו (2 ביוני 1966)

(חמ 73766)

חיים י' צדוק
שר המסחר והתעשיה
ממלא מקום שר החקלאות

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר מניעת מחלת הפה והטלפיים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 18 ו-20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945,¹ והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948,² אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 10 לתקנות מחלות בעלי חיים (מחלת הפה והטלפיים), תש"ד—1959,³ אחרי תקנה משנה (ב) יבוא:

תיקון תקנה 10

"(ג) על אף האמור בתקנות משנה (א) ו-(ב) בעד הרכבת חיסון נגד מחלה, על ידי פקיד וטרינרי, או מפקח על בהמות, בבקר מגזע מקומי — למעט צאצא של בקר בהצלבה של בקר מגזע מיובא ובקר מגזע מקומי — תשולם אגרה בסך 1.20 לירות לכל ראש בקר."

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מחלות בעלי חיים (מחלת הפה והטלפיים) (תיקון). תשכ"ו—1966".

השם

י"ח בסיון תשכ"ו (6 ביוני 1966)
(חמ 73826)

חיים גבתי
שר החקלאות

¹ ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 900, חש"ר, עמ' 227; ק"ת תשכ"ד, עמ' 957.

חוק הריבית, תשי"ז—1957

צו בדבר קביעת הצמדה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק הריבית, תשי"ז—1957,¹ אני מצווה לאמור:

1. ניתן מילווה במסגרת תכנית חסכון שאושרה על ידי שר האוצר לענין חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956,² לא יראו כריבית כל סכום המתווסף לקרן עקב תנאי הצמדת המילווה למדד שער הלימוד.

הצמדה למדד
שכר הלימוד

2. לצו זה ייקרא „צו הריבית (קביעת הצמדה), תשכ"ו—1966".

השם

כ"ו בסיון תשכ"ו (14 ביוני 1966)
(חמ 72442)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 219, תשי"ז, עמ' 50.
² ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52; ס"ח 233, תשי"ז, עמ' 156.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן הישובו

בחוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958¹,

אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה), תשכ"ה—1964², בפרטים 411(א),
(ב) ו־(ג), 411, 416 ו־417, בטור ו', במקום „ספיגת ריווח עודף” יבוא:
„ספיגת ריווח עודף, עידוד היצוא”.

תיקון פרטים
411, 416
א, 417

2. לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 19), תשכ"ו—
1966”.

השם

חיים י' צדוק
שר המסחר והתעשיה

כ"ו בסיון תשכ"ו (14 ביוני 1966)
(חמ 74049)

¹ ס"ח 484, תשכ"ר, עמ' 175; ס"ח 474, תשכ"ו, עמ' 31.
² ק"ת 1627, תשכ"ה, עמ' 54; ק"ת 1868, תשכ"ו, עמ' 1704.

פקודת מטילות הברזל הממשלתיות, 1936

חוק עזר בדבר אגרות הובלה ותשלומים שונים

בחוקף סמכותי לפי סעיף 42 לפקודת מטילות הברזל הממשלתיות, 1936¹, אני מתקין

חוק עזר זה:

1. אחרי סעיף 8 לחוק עזר למסילות הברזל הממשלתיות (אגרות הובלה ותשלומים
שונים), תשכ"ו—1966², יבוא:
- א. 8. בעד הובלת משא מתחנת דימונה או אליה תשלום תוספת מיוחדת
לאגרת ההובלה בשיעור של 20 אגרות לכל טונה.”
2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למסילות הברזל הממשלתיות (אגרות הובלה ותשלומים
שונים) (תיקון), תשכ"ו—1966”.

הוספת
סעיף 8א

„אגרת
הובלה
מוגדלת

השם

א' צוויק
המנהל הכללי
של מסילות הברזל הממשלתיות

נתאשר.
כ"ד בסיון תשכ"ו (12 ביוני 1966)
(חמ 75622)

משה כרמל
שר התחבורה

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 503, עמ' 169.
² ק"ת 1841, תשכ"ו, עמ' 950.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

פקודת התעבורה

חוק עזר לנתניה בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו-259 לפקודת העיריות¹, וסעיף 77 לפקודת התעבורה², מתקינה מועצת עיריית נתניה חוק עזר זה:

1. בפריט 1 של התוספת לחוק עזר לנתניה (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ה—1965³, במקום „5, אגורות” יבוא „10, אגורות”.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתניה (העמדת רכב וחנייתו) (תיקון), תשכ"ו—1966”.

תיקון
התוספת

השם

נתאשר.

י"ב בסיון תשכ"ו (31 במאי 1966)

(חמ 888007)

משה שקד
ראש עיריית נתניה

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה.

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

³ ק"ת 1733, תשכ"ה, עמ' 2183.

פקודת העיריות

חוק עזר לנתניה בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית נתניה חוק עזר זה:

1. בסעיף 1 לחוק עזר לנתניה (סלילת רחובות), תשכ"ג—1962² (להלן — חוק העזר העיקרי), בהגדרת „סלילת רחוב”, לאחר פסקה (4) יבוא:

„(4א) חפירת בורות לעמודי תאורה והצבתם של עמודים אלה”.

2. בסעיף 6 לחוק העזר העיקרי, לאחר פסקה (6) יבוא:

„(7) התקנתם של מיתקני תאורה”.

3. בסעיף 9 לחוק העזר העיקרי, לאחר פסקה (5) יבוא:

„(6) התקנתם של מיתקני תאורה”.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתניה (סלילת רחובות) (תיקון), תשכ"ו—1966”.

תיקון סעיף 1

תיקון סעיף 6

תיקון סעיף 9

השם

נתאשר.

י"ב בסיון תשכ"ו (31 במאי 1966)

(חמ 888023)

משה שקד
ראש עיריית נתניה

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ק"ת 1381, תשכ"ג, עמ' 192.

פקודת העיריות

חוק עזר לתל-אביב-יפו בדבר אגרות בית המטבחים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עירית תל-אביב-יפו חוק עזר זה:

1. בחוק עזר לתל-אביב-יפו (אגרות בית המטבחים), חשי"ב—1951², בתוספת, בפריט 1 (א), במקום „15” יבוא „20”.
2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-אביב-יפו (אגרות בית המטבחים) (תיקון)”, השם תשכ"ו—1966.

מרדכי נמיר
ראש עיריית תל-אביב-יפו

נתאשר.
י"ב בסיון תשכ"ו (31 במאי 1966)
(חמ 80906)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, חשכ"ד, עמ' 197.
² ק"ת 228, חשי"ב, עמ' 316 ; ק"ת 1025, חש"ד, עמ' 1418.

פקודת העיריות

חוק עזר לתל-אביב-יפו בדבר פתיחתן וסגירתן של חנויות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עירית תל-אביב-יפו חוק עזר זה:

1. בסעיף 5 של חוקי עזר לתל-אביב (פתיחתן וסגירתן של חנויות), 1937², בסעיף קטן (4), במקום „30 לירות” יבוא „50 לירות”.
2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-אביב-יפו (פתיחתן וסגירתן של חנויות) (תיקון)”, השם תשכ"ו—1966.

מרדכי נמיר
ראש עיריית תל-אביב-יפו

נתאשר.
י"ב בסיון תשכ"ו (31 במאי 1966)
(חמ 890010)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, חשכ"ד, עמ' 197.
² ע"ר 1935, תוס' 2, מס' 715, עמ' 664 ; ק"ת 1738, חשכ"ה, עמ' 2254.

פקודת העיריות

חוק עזר לתל-אביב-יפו בדבר רשיונות לכלבים והפיקוח עליהם

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עירית תל-אביב-יפו חוק עזר זה:

1. בסעיף 6 של חוקי עזר לתל-אביב (רשיונות לכלבים והפיקוח עליהם), 1937² (להלן — חוק העזר העיקרי), במקום „חמש לירות” ו- „50 אגורות” יבוא „שמונה לירות” ו- „לירה אחת”.

תיקון סעיף 6

2. בסעיף 11 לחוק העזר העיקרי, במקום „50 אגורות” ו- „2 לירות” יבוא „לירה אחת” ו- „5 לירות”.

תיקון סעיף 11

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-אביב-יפו (רשיונות לכלבים והפיקוח עליהם) (תיקון), תשכ"ו—1966”.

השם

מרדכי נמיר
ראש עירית תל-אביב-יפו

נתאשר.
י"ג בסיון תשכ"ו (1 ביוני 1966)
(חמ 89908)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ע"ר 1937, תוס' 2 מס' 735, עמ' 891; ק"ת 417, השי"ד, עמ' 347; ק"ת 1022, תש"ד, עמ' 1373.

פקודת העיריות

חוק עזר לתל-אביב-יפו בדבר שוק ציבורי סיטוני לפירות וירקות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עירית תל-אביב-יפו חוק עזר זה:

1. במקום התוספת של חוק עזר לתל-אביב-יפו (שוק ציבורי סיטוני לפירות וירקות), תשט"ו—1955², יבוא:

החלפת
התוספת

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ק"ת 516, תשט"ו, עמ' 905; ק"ת 958, תש"ד, עמ' 195.

שיעור האגרה
בלירות

בעד מתן היתר —

0.25	(1) לנהג מכונית משא או טנדר המוביל סחורה לבעל עסק בשוק — לכל היתר
8.—	(2) לנהג מכונית משא או טנדר המוביל סחורה לקמעונאים — לחודש
0.80	(3) לנהג מכונית משא או טנדר המוביל סחורה לשם מכירה מהמכונית — לכל טונה משא
6.50	(4) לנהג מכונית פרטית — לחודש
3.50	(5) לרוכב אופנוע — לחודש
1.50	(6) למוביל עגלת יד — לחודש
4.—	(7) לעגלון — לחודש
0.20	(8) לאנשים אחרים — לכל היתר

הערה — סבל פטור מאגרת היתר

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לתל-אביב-יפו (שוק ציבורי סיטוני לפירות וירקות) חשם (תיקון), תשכ״ו—1966”.

מרדכי נמיר
ראש עיריית תל-אביב-יפו

נתאשר.
י״ב בסיון תשכ״ו (31 במאי 1966)
(חמ 899016)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר להדר-השרון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית הדר-השרון, חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

„אביזרים” — ברוי, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; ובבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי צו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950;

„מד”מים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה האזורית הדר-השרון;
„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנרע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” ו- „בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950;
„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;
„רשת פרטית” — אביזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד”מים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו; „צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

חיבור
למפעל מים

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ק”ח 127, תשי”א, עמ’ 178; ק”ח 1219, תשכ”ב, עמ’ 280.
³ ע”ר 1936, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המ-
בקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון
שהגיש המנהל.

רשת פרטית 3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל
בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר
בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת
או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית,
תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.
(ד) הרשת הפרטית תחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של
המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת
הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור
תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באביזרים
שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף
קטן (ו) באביזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא
אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד-מים
או אביזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

אגרת הנחת
צינורות 4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים —
הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשי-
עור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל
נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי
תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת מד-
מים 5. (א) המנהל רשאי להתקין מד-מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים,
ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מד-המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד-מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מד-מים ואגרת התקנת מד-מים בשיעורים שנקבעו
בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו לחשוש שמדמים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) מצא המנהל כי מדמים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמים רשם אותה בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמותו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדמים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדמים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, וזולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.
- (ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.
8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד־מים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.
9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.
10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.
11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד־מים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.
- (ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כחום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.
- (ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.
- (ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במד־מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.
12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.
- (ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.
- (ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.
13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —
- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד־מים, צינור, או אביזרים, או כיצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו ;

(2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן ;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה ;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיף 11 או 12 ;

(5) לבדוק אם קוימו הוראות חוק עזר זה ;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידי מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו. שימוש במים

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיזוג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדיון, כל אביזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה או אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.
18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.
(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.
19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
21. חוק עזר להדרה-השרון (אספקת מים), תשכ"ב—1961⁴ — בטל.
22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להדרה-השרון (אספקת מים), תשכ"ו—1966”.

⁴ ק"ת 1208, תשכ"ב, עמ' 126.

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג) (1)) —

(1) לכל יחידת דיור 80

לכל יחידת מלאכה, תעשייה או חקלאות 80

לבתי עסק 80

(2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש לפי

דרישת הצרכן —

עד 2" 35

למעלה מ-2" 60

2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית

(סעיף 3(ב)) 10

3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה)) 10

4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו- (ג)) :

לכל מטר מרובע משטח הנכס 0.60

ונוסף לזה —

לכל מ"ק מנפח הבנין 1

5. אגרת מדמים (סעיף 5(ד)) :

מדמים שקטרו —

אינו עולה על 3" 80 50

עולה על 3" ואינו עולה על 1" 100 70

עולה על 1" ואינו עולה על 1½" 150 100

עולה על 1½" ואינו עולה על 2" 200 140

עולה על 2" ואינו עולה על 3" 250 180

עולה על 3" — לפי חשבון שהגיש המנהל.

6. אגרת בדיקת מדמים, כולל דמי פירוק, הובלה וה-

תקנה (סעיף 5(ט))

האגרות בלירות

8

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש:

(א) במקום שהותקן מד"מים —

		(1) לשימוש ביתי
0.60	20	עד 3 מ"ק או חלק מהם
	20	ל-7 מ"ק נוספים
	35	מעל ל-10 מ"ק

(2) לגינות מעובדות ולמשקי עזר — בהגבלה

של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר בין החדשים

אפריל—נובמבר — מעל ל-10 מ"ק מים

ראשונים 11

(3) לחקלאות —

לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המור

עצה —

8

בגבולות הכמות המוקצבת

20

מעל הכמות המוקצבת

(4) לחנויות, עסקים, מלאכה, משרדים ולכל

שימוש אחר שלא פורט בתוספת זו

3 30

25

(5) למוסדות

50

(6) לבניה

3

(ב) במקום שלא הותקן מד"מים — לחודש לכל חדר

האגרה בלירות

6

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))

א. אברך

ראש המועצה האזורית הדרה-השרון

נתאשר.

כ"ט בניסן תשכ"ו (19 באפריל 1966)

(חמ 82105)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר ליהוד בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית יהוד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אביזרים” — ברוי, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; ובבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי צו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950²;

„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות מים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית יהוד;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות, אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש, לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” ר, „בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אביזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

חיבור
למפעל מים

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ק”ת 127, תשי”א, עמ’ 178; ק”ת 1219, תשכ”ב, עמ’ 280.
³ ע”ר 1936, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באביזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באביזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד-מים או אביזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

אגרת הנחת
צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת
מד-מים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד-מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מד-מים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד-מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמהים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמהים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמהים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמהים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מדמהים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמהים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמהים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיוזמו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמהים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמהים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

אגרת מים

(ז) הורכבו מדימים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדימים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מדימים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדימים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כחום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדימים כאמור, המל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א) חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, או אביזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
- (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיף 11 או 12;
- (5) לבדוק אם קיימו הוראות חוק עזר זה;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.
- (ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.
- (ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיווג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.
- (ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.
- (ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופקין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.
- (ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.
- (ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.
- (ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.
- (ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אביזר השייך למפעל המים.
- (י) לא יפתח אדם ברו שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.
- (יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

15. לא ימכור אדם מים ולא יעניר אותם לרשות אדם אחר. פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- מכירת מים והעברתם
16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- חיבור שנותק
- (ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.
- שמירה בפני זיהום
18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
- דרישת תיקונים
- (ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.
- (ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.
19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
- מסירת הודעות
20. העובר על הוראת מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
- ענשים
21. חוק עזר ליהוד (אספקת מים), תשכ"א—1961⁴ — בטל.
- ביטול
22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליהוד (אספקת מים), תשכ"ו—1966”.
- השם

⁴ ק"ח 1117, תשכ"א, עמ' 1227.

תוספת

האגרה בפירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1)) :

50	(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד
70	לכל יחידה מלאכה או תעשיה
30	(2) הרחבת החיבור, פירוק החיבור או התקנתו מחדש — לפי דרישת הצרכן

2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3 (ב)) :

5	3. אגרת בדיקת רשת פרטית (סעיף 3 (ה))
5	4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו־ (ג))

לכל מ"ר משטח הנכס
נוסף לזה לכל מ"ר של שטח הבניה בכל קומה

0.40

1.50

כשיש מיתקן	כשאין מיתקן
מוכן להתקנת מדימים	מוכן להתקנת מדימים

5. אגרת מדימים (סעיף 5 (ד))

מדימים שקטרו —

70	50	אינו עולה על 1"
150	100	עולה על 1" ואינו עולה על 2"
250	200	עולה על 2" ואינו עולה על 4"
		עולה על 4" — לפי חשבון שהגיש המנהל.

האגרה בפירות

10

6. אגרת בדיקת מדימים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5(ט))

האגרה המינימלית בפירות	האגרה למ"ק באגרות
------------------------	-------------------

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש

(א) במקום שהותקן מדימים

(1) לשימוש ביתי —

0.60	20	3 מ"ק ראשונים
	20	ל־7 מ"ק נוספים או חלק מהם
	30	ל־6 מ"ק נוספים או חלק מהם
	40	מעל ל־16 מ"ק

(2) לגינות נוי ולמשקי עזר —

(א) שאין להם אספקת מים נפרדת במדידה — בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל

100 מ"ר או חלק מהם בין החדשים

15 אפריל—נובמבר, מעל ל־10 מ"ק

(ב) שיש להם אספקת מים נפרדת במדידה — בהגבלה של 15 מ"ק ל־100

מ"ר לחדשיים בין החדשים אפריל—

15 נובמבר

(3) לחקלאות —

לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של

המועצה —

10 במסגרת הכמות המוקצבת

13 מעל הכמות המוקצבת

(4) לחנויות, עסקים, משרדים ולכל שימוש

30 אחר שלא פורט בתוספת זו

25 (5) לבתי מלאכה

(6) לתעשייה —

לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של

המועצה —

18 בגבולות הכמות המוקצבת

25 מעל לכמות המוקצבת

20 (7) למוסדות

50 (8) לבניה

(ב) במקום שלא הותקן מד-מים —

לכל יחידת דיור —

2.50 לחדר ראשון — לחודש

1.00 לכל חדר נוסף — לחודש

8. (א) צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה, הגרים יחד עמו בדירה ששטחה עולה על 70 מ"ר אם הצריכה הממוצעת לחודש בתקופה אליה מתייחס הזיכוי עלתה על 10 מ"ק יזוכה, לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב, בסכומים אלה:

מספר בני המשפחה	סכום הזיכוי השנתי בלירות
6	4
7	6
8	8
9	10
10	12
11 ויותר	15

(ב) הזיכוי יינתן בסוף שנת הכספים.

האגרה בלירות

10

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

נתאשר.

ס' חתוכה

ראש המועצה המקומית יהוד

כ"ד בניסן תשכ"ו (14 באפריל 1966)

(חמ 881304)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לכפר-יונה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה המקומית כפר-יונה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה:

„אביזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; ובבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי צו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950²;

„מד-מים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות מים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית כפר-יונה;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות, אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” ו-„בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950²;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אביזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר, המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד-מים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

חיבור
למפעל מים

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ק”ת 127, תשי”א, עמ’ 178; ק”ת 1219, תשל”ב, עמ’ 280.
³ ע”ר 1036, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

- (1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן
- (2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באביזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באביזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אביזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

אגרת הנחת
צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הנחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת
מדמים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) מצא המנהל כי מדמים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיוזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מדמים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדיימים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדמים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולק תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מדמים או קלקול ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדמים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדמים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, או אביזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
- (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיף 11 או 12;
- (5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרם או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרם או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכנס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרם להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרם ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדיון, כל אביזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברוז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברוז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.
17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.
18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.
(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.
19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
21. חוק עזר לכפרייונה (אספקת מים), תשכ"ז—1960⁴ — בטל.
22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפרייונה (אספקת מים), תשכ"ז—1966“.

⁴ ק"ת 1017, תש"ד, עמ' 1227; ק"ת 1553, תשכ"ד, עמ' 912.

תוספת

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1) :

50	(א) לכל דונם או חלק ממנו
80	(ב) לכל יחידת דיור
150	(ג) לכל יחידת תעשייה או עסק
	2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית
5	(סעיף 3 (ב))
10	3. אגרת בדיקת של רשת פרטית (סעיף 3 (ה))
	4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו- (ג))
100	לנכס ששטחו עד לדונם
0.10	לכל מ"ר נוסף
	ונוסף לזה —
1.20	לכל מ"ר של שטח הבניה בכל קומה

כשאינו מיתקן	כשיש מיתקן
מוכן להתקנת	מוכן להתקנת
מדמים	מדמים

5. אגרת מדמים (סעיף 5 (ד) :

	מדמים שקטרו —
90	אינו עולה על $3/4$ "
105	עולה על $3/4$ " ואינו עולה על 1"
130	עולה על 1" ואינו עולה על $1\frac{1}{2}$ "
160	עולה על $1\frac{1}{2}$ " ואינו עולה על 2"
	עולה על 2" — לפי חשבון שהגיש המנהל.
האגרה בלירות	6. אגרת בדיקת מדמים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה
10	(סעיף 5 (ט))

האגרה	האגרה
המינימלית	במ"ק באגרות
בלירות	

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

	(1) לשימוש ביתי —
0.75	3 מ"ק ראשונים
	ל-7 מ"ק נוספים
	מעל ל-10 מ"ק
	(2) לשימוש חקלאי
	(3) לשימוש תעשייתי או מסחרי
	(4) לבניה

האגרה בלירות

5

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

נתאשר.

כ"ט בניסן תשכ"ו (19 באפריל 1966) ראש המועצה המקומית כפר-יונה

(חמ 83428)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לפסוטה בדבר תברואה

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית פסוטה חוק עזר זה:

פרק ראשון: הוראות כלליות

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בנין” — בית, צריף, מחסן או אוהל או חלק מהם, המשמש כיחידת דיור נפרדת, וכל מבנה אחר, לרבות הקרקע שמשתמשים או מחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או כמקום אחסנה ולמעט בית מלאכה או אורווה;

„בית מלאכה” — כל מבנה או חלק ממנו שעושים בו מלאכה, לרבות בית חרושת, מוסך, מחסן או חצר המשמשים יחד עם בית מלאכה;

„אורווה” — מקום גדור או בלתי גדור, מקורה או בלתי מקורה, שמחזיקים בו בעלי חיים, לרבות רפת, לול, דיר, מכלאה או חצר, שמשמשים בו יחד עם האורווה;

„נכסים” — בנינים וקרקעות שבתחומן המועצה, תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים;

„בעל נכסים” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, בין שהוא מחזיק בהם ובין שאיננו מחזיק בהם;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כבעל או כשוכר;

„אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברים, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסלתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי נקיון, למעט זבל, פסולת וחומרי בנין;

„זבל” — גללי בהמה ועופות ושאר אשפה של אורווה;

„פסולת” — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה לא אשפה ולא זבל;

„רחוב” — לרבות מדרכה, ככר, רחבה, סמטה, מבוא, מעבר, גשר, מורד של ואדי וכל מקום אחר ברשות הרבים המשמש או העלול לשמש מעבר;

„המועצה” — המועצה המקומית פסוטה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המפקח” — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מפקח, לרבות אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מוהל” — המים היוצאים מן הזיתים הנשארים בקרקעית העוקה בבית הבד אחרי יציאת השמן.

¹ דיני פרינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

2. (א) המועצה תקבע, בהמלצת המפקח ובאישור מפקח לשכת הבריאות המחוזית, מקום שישימש לאיסוף אשפה, פסולת וזבל (להלן — המזבלה).
(ב) אשפה, פסולת וזבל שהועברו למזבלה הם בבעלות המועצה.

פרק שני : נקיון הבנינים והוצאת אשפה

3. המחזיק בבנין, אורווה או בית מלאכה חייב —
(1) להחזיקם במצב נקי להנחת דעתו של המפקח;
(2) לנקותם ולסלק מהם כל מרבץ של סחי, פסולת, זבל או אשפה שבהם. נקיון
4. המחזיק בבנין חייב להתקין בו בית כסא ובור שופכין סניטריים, להחזיקם במצב תקין, לתקנם, לשמור על נקיונם, ולרוקן את בור השופכין, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע. בית כסא ובור שופכין
5. (א) המחזיק בבנין חייב להתקין בו או בחצרו כלי סגור לאשפה, להחזיקו במצב תקין, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע. כלי אשפה
(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי האשפה ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.
(ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה שום נוזל.
6. (א) המחזיק בבית מלאכה חייב להתקין בו או בחצרו כלי קיבול לפסולת, להחזיקו במצב תקין, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הצורך או לפי הוראות המפקח ובתוך הזמן שיקבע. כלי קיבול לפסולת
(ב) לא ישים אדם פסולת אלא לתוך כלי הקיבול לפסולת ולא ישאיר פסולת מחוץ לאותו כלי קיבול.
7. המחזיק בבנין או בבית מלאכה חייב להעביר את האשפה שבכלי האשפה או את הפסולת שבכלי הפסולת למזבלה לפחות פעם אחת בכל יום, מלבד אם הוציא מהם המפקח את האשפה או את הפסולת באותו יום. הוצאת אשפה ופסולת
8. בעד הוצאת אשפה ופסולת על ידי המפקח ישלם המחזיק בבנין או בבית המלאכה למועצה את האגרה הנקובה בתוספת. אגרת אשפה ופסולת

פרק שלישי : הוצאת זבל

9. (א) המחזיק באורווה חייב להתקין בה כלי קיבול סגור לזבל, להחזיקו במצב תקין, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הוראות המפקח, ובתוך הזמן שיקבע. כלי זבל
(ב) לא ישים אדם זבל אלא לתוך כלי הקיבול לזבל, ולא ישאיר זבל מחוץ לאותו כלי קיבול.

10. (א) המחזיק באורוה שלידה חצר, רשאי לכרות בחצר בור לזבל, ובלבד שמקום הבור, צורתו, עמקו ואופן כיסויו יהיו לפי הוראות המפקח.

(ב) המחזיק בבור זבל חייב לכסותו באדמה או לרוקנו לכשיתמלא או כשירוש זאת המפקח.

11. (א) המחזיק באורוה חייב להוציא את הזבל שבכלי הקיבול לפחות פעם בכל יום והוא רשאי להעבירו אל הבור אם יש בור סמוך לאורוה, או אל השדה אם יש לו שדה שברצונו לזבלו.

(ב) המחזיק באורוה שאין לו בור או שדה כאמור בסעיף קטן (א), או שלא העביר את הזבל כאמור באותו סעיף קטן, חייב להעבירו למזבלה.

פרק רביעי: נקיון הרחובות

12. (א) לא יטאטא אדם, לא יסיר, לא ישליך, לא ישים ולא יפזר ברחוב, נייר פסולת או פסולת אחרת מבית מלאכה, או אשפה מבנין, מאורוה, מבית מלאכה, מעגלה, ממכונת או מכלי קיבול שברשותו.

(ב) לא ישים אדם ולא יפזר ברחוב מודעה, נייר או חפץ אחר לשם מסירת הודעה או כדי לעשות פרסומת, אלא על פי רשיון בכתב מאת המועצה.

(ג) לא ישים אדם, לא ישליך ולא יפזר ברחוב קליפות, גרעינים או שיירים של פרי או ירק או אבר או עצם של בעל חיים או בשר, אדרת דגים או עצם או נוצה של עוף.

(ד) לא ישים אדם, לא ישליך ולא יפזר ברחוב, בקבוק, זכוכית או חרס, או שבר זכוכית או חרס, או כל חפץ אחר או גרוטאות מתכת, שברי כלים או חלקי מכונות או כלי רכב.

(ה) לא יעשה אדם צרכיו ברחוב, לא ילכלכו ולא יזהמו בכל דרך אחרת.

13. (א) המחזיק בבית־בד חייב למנוע נזילת מוהל מבית־הבד אל הרחוב, וברחוב, פרט לתעלה המיועדת למי־הגשם.

(ב) המחזיק בבית־בד חייב להתקין צינור ברזל או תעלת ביטון סגורה להולכת המוהל מבית־הבד אל המקום הקרוב ביותר שבתעלת מי־הגשם שברחוב, הכל להנחת דעתו של המפקח ובהתאם לדרישותיו.

(ג) המחזיק בבית־בד חייב למנוע את סתימתו של הצינור או התעלה, לנקותם, לתקנם ולהחזיקם במצב תקין, הכל לפי הצורך ולפי הוראות המפקח.

פרק חמישי: קבורת נבלות

14. אדם שברשותו נבלת בעל חיים חייב להודיע על כך למפקח תוך 12 שעות ממותו של בעל החיים וכמן כן — אם ברצונו לקבור אותה בעצמו, או אם ברצונו שהמפקח ידאג לקבורתה.

הודעה על
נבלת בעל
חיים

15. הודיע בעל הנבלה כי ברצונו לקברה בעצמו, חייב הוא לעשות זאת במקום ותוך הזמן שיקבע המפקח, ובהתאם להוראותיו.

16. הודיע בעל הנבלה כי ברצונו שהמפקח ידאג לקבורתה, ישלם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

פרק שישי : מפגעים תברואיים

17. בפרק זה "מפגע" —

- (1) בעל חיים המוחזק באופן שהוא מעלה צחנה, או שהוא לדעתו של ראש המועצה או המפקח, מזיק לבריאות ;
- (2) באר, בור מים או בית-קיבול אחר המשמש לאגירת מים או לאספקת מים, אשר נמצאים במצב העלול לזהם את המים שבתוכם ;
- (3) תעלה, צינור, מרזב, ביב, צינור שופכין, מרזב תחתית של בנין שאינם מתאימים לשמש לתכליתם או הגורמים טחב לבנין או לבנין הסמוך ;
- (4) חומר בבנין או על ידו שהוא לקוי, בכללו, או בחלקו, באופן שעלולים לחדור דרכו מים, רטיבות או טחב לבנין ;
- (5) צינור שופכין, צינור מי-פסולת או מרזב שהם סדוקים, שבורים, דול-פים, סתומים או פגומים באופן אחר ;
- (6) בור שופכין שאינו בנוי בצורת בור מסנן שאושר על ידי ראש המועצה ;
- (7) בית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא אשר לדעתו של ראש המועצה, אין שומרים על הנקיון שבהם או שאינם נקיים מריח רע העולה מתעלה, בית כסא, עביט, משתנה או מפגע אחר, או שאינם מאווררים לדעתו של ראש המועצה, במידה מספקת מאבק או מסיגים אחרים הנוצרים במהלך העבודה והמוזיקים לבריאות, או שמפאת הצפיפות הרבה שוררים בהם תנאים אשר, לדעת ראש המועצה, הם מזיקים לבריאות ;
- (8) כל דבר, אשר לדעת ראש המועצה או המפקח, עלול לסכן את חייו, בטחונו, בריאותו, רכושו או נוחיותו של אדם או להפריע לאדם או למנוע אותו מהשתמש בזכויותיו.

18. (א) לא ישים אדם מפגע בנכסים ולא יניח בעל הנכסים, או המחזיק בהם, למפגע שיהא קיים בהם.

(ב) נמצא מפגע בנכסים, רואים את בעל הנכסים או המחזיק בהם כאדם שעבר על הוראות סעיף קטן (א) ; היו בעלים או מחזיקים אחדים, רואים את כולם יחד או את כל אחד מהם לחוד כאדם שעבר על ההוראות האמורות.

19. (א) המפקח רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האדם שעבר על הוראות סעיף 18 לסלק את המפגע ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוקו ולמניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לסלק את המפגע או לבצע את העבודה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

פרק שביעי: הוראות שונות

20. המפקח רשאי להיכנס לכל מקום ולכל בנין, אורווה או בית מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה או הוראות שניתנו על ידי, או כדי לסלק כל מפגע או מכשול או כדי לבצע עבודה שהוא רשאי או חייב לבצעה לפי הוראות חוק עזר זה.
21. לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו ומלמלא את תפקידו לפי חוק עזר זה.
22. לא מילא אדם אחרי הוראה או דרישה של המפקח לפי הסעיפים 4 עד 6, 9, 10, 13 או 19 או מילא אחרי הוראה זו או ביצע עבודה מן העבודות המפורטות בהודעה שניתנה לפי סעיף 19 שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.
23. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אין אפשרות לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו היא דנה, או נתפרסמה בשני עתונים לפחות, הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה הערבית.
24. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 18 והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 22, והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או לאחר הרשעתו בדין.
25. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפסוטה (תברואה), תשכ״ו—1966”.

תוספת

(סעיפים 8 ו-16)

שיעור האגרה בִּלְרֹת	
2.00	1. אגרת הוצאת אשפה ופסולת לתקופה עד י״ט באדר ב' תשכ״ז (31 במרס 1967) — לשנה
1.00	2. אגרת קבורת נבלות (סעיף 16) —
1.00	לכל סוס, חמור, פרד
1.00	לכל תאו או ראש בקר
1.00	לכל גמל
0.50	לכל ראש צאן
0.25	לכל כלב או חתול

ח' ליל מ' חאיל נג'אר
ראש המועצה המקומית פסוטה

נתאשר.
י״א באייר תשכ״ו (1 במאי 1966)
(חמ 84856)

חיים משה שפירא
שר הפנים

תיקון טעויות

בתקנות רואי חשבון (התנהגות שאינה הולמת את כבוד המקצוע), תשכ"ה—1965, שפורסמו בקובץ התקנות 1738, תשכ"ה, עמ' 2240, ברקנה 1 (3), במקום "פרסום פרטים אישיים בדפוס" צ"ל "פרסום פרטים אישיים בדפוס רגיל".

בתקנות שמאי מקרקעין (אתיקה מקצועית), תשכ"ו—1966, שפורסמו בקובץ התקנות 1827, תשכ"ו, עמ' 712, בתקנה 1 (13), במקום "פרסום פרטים אישיים בדפוס" צ"ל "פרסום פרטים אישיים בדפוס רגיל".

בתקנות בתים משותפים (תיקון), תשכ"ו—1966, שפורסמו בקובץ התקנות 1884, תשכ"ו, עמ' 2034, בתקנה 3 (1) (ב), במקום "בפרט (ב) צ"ל "בפרט (ג)".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).